

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

CENA NOVIN JE:

Za domače, če jih več	Za amerikkance, če jih več
vküp hodi 2 K,	vküp hodi 4 K 20 f.
ne samo edne 3 K.	če samo edne 5 K 40 f

Cena vsakoga falata domá je 4 filere; v Ameriki 10 filerov.

Dobijo se

v Čerensovcih pri **KLEKL**
JOŽEFI plebanoši v pokoji.
Cserföld, Zalamegye.

Na té naslov se naj pošilajo: naroč
nina, glási i dári za Novine. Vsak pa
naj podpiše svoje imé, ki kaj novi-
nam naznája.

„Priprávlajte pot Gospodovo.“

— Luk. III. —

Tak je gučao sv. Iván krstiteo v púščávi. Lústvo je v velki vnožinaj prišlo poslušat njega, pa kak je ne mučao pred farizeušami, tak túdi ne pred vnožinov ino Herodešom. Povedao njim je njihove grehe ino je zvao vse na pokoro, kak je to njegova služba i pozvánje želelo.

Z ednov rečjov, moški je bio, ki po moškom dela ino se oponáša ne po bábjem. Šteo je prav zvršiti svoj posel pa znajoči, ka pravičo má je túdi vúpao tak zvršávati, kak se je dostájalo pravici. Stráha te ne poznao, ár kaj štéc se njemi zgodi, hújšega se že ne more nikaj z njim zgoditi, kak či ga vmorijo za volo pravice.

Smrt pa za pravico prestána je moška, junaška smrt, štero Bog obilno pláča.

Ka pa naš moški, od šteroga smo v nedelo čteti, jeli on túdi vednáko hodi po poti pravice drezi stráha? Hodimo ga ešče malo glédat!

Ste vidili kokota plejnatoga na túrmaj? Kak tisti kokot tam gori, tak se obrača vnogi moški z vsakim vetrom. Nema on tiste stálnosti, ka bi mogeo vetri proti státi. Pride k plivánuši, k notarjuši, k školniki, ali med svoje prijátle pa na vsakom mesti inači guči od onoga istoga dela, kak si misli, ka de tistomi povoli, pred šterim stoji.

Tú ovoga, tam toga psúje, ogo-várja, ogrizávle i njegove reči naopak obráča, ár vsakoga šcé znoriti z svojov jálnostjov pa nanč vpamet ne vzeme, ka drúgi skoz njega vidijo pa kda misli, ka je čeden bio, te je nájbole svoje poštenjé podkopao.

Či njemi v oči povejo, ka je ne vedmáki človek, te pe jeklá, trepeče, kak šiba na vodi pa z velkov sramotov ide dale.

Či je po nepriliki kaj takšega povedao, ka je proti mišlenji drúgoga, te škoro, ka na kolena ne spádne za odpúščenje proseči, ka si je on kaj nači mislo.

Takši človek svojega prepričanja, práve zagotovenosti nema nikdár, ár si nešče pa ne nupa premišlávati, vsikdár za drúgim ide, vsikdár čaka, naj drúgi pregovori, ka te on tisto potrdi, či je te že tak pravica, ali nej.

Či ga pa tú ali tam što naprejporine, ali pozové, ka naj pove on prvo reč, te noro guči, ár še je odvado od toga, ka bi si premislo, kak je čedno i dobro.

Pride takši moški v občinsko, cerkveno, ali šolsko správišče, tam samo edno zná: „ne dámo“. „Ne dámo“, to je njegova prva i zádnja reč, pa ka te s toga pride, či dámo, ali ne dámo, to on túdi neve, to že njemi nej briga.

Nauč telko neve, ka Bogi moremo dati, ka je bože, casari, ka je casarovo. Neve, ko so ga nej záto zváli, ka bi se dro, nego záto, ka bi čedno razložo svoje zroke na edno i na drúgo strán pa ka bi z právim zrokami iskao obládati tam, kde z lármov dozdej vsaki zgúbo.

„Pridrávlajte pot Gospodovo“, lúbi moški. Ne je tak dobro, ka bi se što spozábo svoje krščanske pa celo túdi svoje človeče části. Vsaki med nami naj zná, ka je mož, ka je kršcanski človek. Pravico naj drži med nami vsaki vsikdár i vsešiom. Nišče naj ne právi od nás, ka smo jálno, strapezlivo pokolenje.

Dajmo Bogi, ka je bože, domovini, králi, ka je njihovo pa te hodimo z zdignjenim čelom, ár, ki je dužnosti spuno, on se nema nikoga bojati.

Ali to de nam samo tak šlo, či zravnamo proti Gospodnove v našem srci, ár tolvaj, pijánc, prešenstúvávec

ne more biti batriven, kak túdi nikši drúgi razbojnik ne. Trepeče naj tisti, ki kaj na dúšnoj vesti má, ki je pa prosti od krivice, on pa naj pozna svojo moško, človečo i krščansko část.

Naročlte si Novine!

Približára se nam novo leto. Nove zgodbe de nam rodilo, tak veséle, kak žalostne. Srce naše je želno čaka zvediti. „Novine“, jedini tjedinski list za vogrske slovence, je bo vestno objávlao v drúgom leti, kak dozdej. Naročíte si je záto verni slovenei katoličanci i evangeličanci. „Novine“ lúbijo vsakoga, pomagajo vsakomi, zato ka stojijo na podlagi Kristušovoga Srcá, Večne Lúbézi.

Cena Novin je za domače 3 K
za amarikance pa 6 K
na leto.

Naročniki Marijinoga lista je dobijo po 2 K., če jih več vküp hodi.

Ki Novine delijo, je dobijo brezplačno i poštnino si túdi lahko odraču najo pri pri pošilánji naročnine. Naročnina se pa more končimár vsako štrtino (frtao) leta naprej notri poslati na naslov.

Klekl Jožef,

vpok. plebanoš v Čerensovcih
Cserföld, Zalam.

Kaj so nam pisali z Bojnečkoga k desetletnici Marijinoga lista?

Visoko poštvanomi Gospodi Klekl Rédniki.

K obhájanje desetletnice našega Marijinoga lista, visoko postúvanomi Gospodi Klekl, vredniki toga lista, njim želem srčen pozdrav i naj ešče nji dober Bog duga leta žive pri tom deli, naj njim dobro slúži zdrávje i naj vnogo veselje nájdejo pri naročnikah švojega dela.

Slovenci prvo desetino smo preživeli. Tebé Bog pa prosimo dopusti nam ešče vnogo desetini let. Istina pri mládom deli je vnogo vihérov besnelo, ali hvála Bogi slovinci! Dobroga gospoda Kleklia je beteg ne potro, izdaj delajo; nyihovo delo je neprijáteo ne doli potlačó, kaj koli si je prizadevao. Živémó! I jaz srca želem naj ešče duga leta živémó, pa ešče naj vu vékšoj obilnosti živémó, naj več imamo pri rokáh ne samo te mali listek i te male novine. Slovenci nad vami je réd. Vi naprej, vi gori či želejte srečni biti, se dosta dobroga navčiti, naročite si to delo štero zdaj obslúžava svojo desetletnico, naj nás ne čte samo stotine te list, nego naj nas čte cela slovensčina.

Naj žive naš Marijin list, naša mila slovenska krajina i Rédnik našega lista naj túdi živéjo.

Naj primejo srčen pozdrav iz Bojnečkoga šteroga njim iz srca pošle Lojzi.

* * *

Hvala za to lúbav, štero odkrivajo te vrstice i štero mi skážúje poleg Bojnečkoga ešče drugih keliko jezer vernih slovincov vogrski. Za lúbav vašo vam lúbav povrném: vse včnim, v žitki i po smrti naj postanete po Marijinom listi vsi popolnoma Marijini.

Vrédnik.

Vojska.

Z srbskoga bojišča je zadnji teden prišlo malo poročil. Z teh poročil zvedimo, ka se naša armada v Srbiji na novo razvrščavle. Ta nova razvrstitev je z ednim krajom bila potrebna že zavolo zavžetja Belgrada, z drugim krajom pa zato, ka so naše čete, štere so prodirali proti Milanovaci, trčile na močen odpor srbskih čet, tak ka se njim je nej posrečilo predreti sovražnikove bojne črte. Armadno povelstvo je zavolo toga, naj sovražnik ne bi dobo prilike na protinapad, zapovedalo našim četam, naj se odmeknejo v vugodnejše postojanke. Srbi so se pa pri Milanovaci zato mogli tak proti postaviti, ka so zadnje dneve dobili dosta pomoči od rusov pa od francozov. Na južnoj strani Belgrada idejo naše čete zmagovito naprej, so zavzele velko število srbov pa zaplenole 20 srbskih topov.

Na ruskom bojišči so zadnji teden dosegnole naše i nemške čete jako lepe uspehe. Na Rusko-Polskom so premagale ruse pa zavzele mesto Lodz. Zhodno od Čenstohova i Krakova so túdi odbile ruski napad pa zavzele koli 10.000 rusov. Boji so pa šče nej končani, nego

trpijo dale pa se razvijajo dozday vugodno za naše orožje.

V Karpataj se šče túdi bijejo boji, v šterih bojay so pa rusi povsedi premagani. Te dneve so naše čete v županijaj Zemplén i Sáros pritisnole sovražnika nazaj skoro do meje, tak ka je že zdaj samo par obmejnih vesnic ešče ostalo v ruskih rokaj. V županijo Marmaroš so túdi znova skušali vdreti rusi.

Na francoskom bojišči se vršijo neprestanoma menši spopadi, v šterih zmagajo ednok nemci, drugoč pa pali njuvi sovražniki. Tej spopadi pa nemajo dosta pomena. Znabiti pa pride v kratkom do odločilne bitke, zato ka so angleži v tom tjedni dobili vnogo novih čet na pomoč, pa túdi nemci se jako pripravljajo na nove napade. — Zapomlimo túdi, ka so praj nemci te dneve spravili na bojišče nekše nove topove, šteri majo strahovito moč. Poroča se najmre, ka so angležki vojaki, ki so se nahajali v strelskih jarkaj, bili vsi mrtvi, ka je je zadušilo pritiskanje zraka, gda so nemci s tem velikanskim topom strelili med nje.

Na türskom bojišči se túdi zmirom vršijo menši boji. Poročila, štera prihajajo z Carigrada, pravijo, ka so v teh bojay dozday šče vseli zmagali türki pa so že praj prišli 70 kilometrov daleč na rusko zemlo. Zanimivo je, ka ruske novine od teh bojov nikaj ne pišejo.

Na morji se je te dneve túdi vršila bitka med angležkimi pa med nemškimi vojnimi ladjami. Zmagali so angleži. Potopili so stiri nemške ladje, dve pa vlovili. Ta bitka se je bila pri Falkanskih otokaj, šteri ležijo zhodno od južnoga dela Južne Amerike.

Važnejša poročila zadnjega tjedna so sledeča:

Srbski kral na bojišči. Srbski kral Peter, od šteroga smo túdi mi nedavno poročali, ka je na smrtje betežen, je že zevsema ozdravo pa je odpotüvao na bojišče.

Car tolaži krala Petra. Novi ruski poslanik v Niši, knez Trubeckoj, je prineso srbskomi krali carovo lastnoročno pismo. V tom pismi se prej nahajajo jako važne reči. Trdi se, ka car tolaži krala Petra, naj rekši zavüpa Rusiji, štera bo nazadnje Srbiji pomagala.

General Jurišič — vojvoda. Srbski trononaslednik Aleksander je imenüvao generala Jurišiča za vojvodo, či ravno ka je bila generalova armada pobita.

Rumunija nešče pomagati Srbiji. Ministerski predsednik Bratianu je odklono predloge francozov, angležev i rusov, po šterih bi se naj Rumunija vme-

šala v vojsko na Balkani na strani Srbije.

Tretja čarnogorska armada spadnola na bojišči. Čarnogorski kral Mikloš je poročao ednim novinam ka je zdaj spadnola že tretja čarnogorska armada na bojišči. Proti tomi pa ščejo čarnogorci ešče nadale braniti domovino pa napadati sovražnikovo državo.

Čarnogorska ladja razstreljena. Preminočo nedelo so čüli v mesti Bar strašen pok, šteri je napravo veliki strah. Sledkar se je zvedelo, ka je edna čarnogorska ladja zavozila na mino pa je razletela. Štivi osebe so mrtve.

Novi načrt čarnogorcov. Francosko-čarnogorski generalni štab nameravle vdreti v Dalmacijo, zlasti v Dubrovnik. Čarnogorci majo vüpanje, ka z ravnine zavzemejo Kotor, da ga z gore Lovčen, šteri je snegom pokriti, nemrejo več obstreljavati.

Ruski general spadno. V boji pri Lodzi je bio smrtno ranjeni general Šeidman, ki je bio povelnik ednoga sibirskoga armadnoga zbora.

Novi ruski polki. Z Varšave se poročá, ka novi sibirski pa pozački polki neprestano idejo skoz po mesti, ranjencov, pa prihaja brezi računa. Varsava je praj puna pobegnjenecov, pa vlada med prebivalstvom veliko pomenkanje.

Rusi pritišnji od Krakova. Rusi ki so šтели zapasati Krakao, so bili vrženi z velikimi zgübitvami nazaj. Trdnjavski topovi šče i zdaj grmijo. Dozday so bili rusi povsedi na severi, na zhodi pa na jugi od Krakova prisiljeni, ka so se mogli odmeknoti.

Sedem ruskih generalov odstavlenih. Rusi so odstavili sedem generalov zahodne ruske armade. Odvzelo se njim je povelstvo zato, ka so praj v zadnjih bojay prišli prekesno na mesta, štera so njim bila odločena. Vsi so pozvani v Petrograd na odgovor.

Na Dunajise potopilo osem ruskih ladij. Z Ruščuka se poročá, ka se je na Dunaji potopilo osem ruskih ladij, štere so opravljale v Srbija vojake pa strelivo. Ladje so zadele na mino pa so se v par minotaj potopile.

Led se je podro pod vojaki. Z Petrograda se poročá, ka je ruska armada v bojay pri Lodzi strahovito trpela. Na močvarjay pri potoki Arogd se je podro led ravno te, gda so rusi mogli napadati.

Kozaki brezi konjov. Zanimivo je, ka je večina kozačkih zavzetnikov v Karpataj prišla našim v roke brezi konjov. Konji so nej mogli prenašati prevelkih naporov, zato ka je nej bilo krme pa nikše strehe. Konji celih stotnij so spoginoli. Kozake so nato razdelili med

pešake. Da so pa nej bili vajeni mašerati zato so se sami radi prek dali.

Pomirjenje v Kaši. Kašovski župan je na podlagi uradnik poročil naznanje dao prebivalstvu, ka je minola vsa nevarnost, pa se nej trebe več bojati, ka bi rusi prišli v mesto. Zato se prebivalstvo, štero je z straha pobegnolo, lejko povrne nazaj.

Odbiti ruski napad na županijo Bereg. Ruski napad proti županiji Bereg se je končao z velikimi ruskimi zgubitvami. Naši so zgrabili 180 rusov, med njimi polkovnika, ki je vodo napad, pa več drugih častnikov. Število mrtvih pa ranjenih je veliko.

Mesto Ostende gori. Poročila pravijo, ka gori mesto Ostende, štero leži na morskom obrežji Belgije. Dozdaj je šče nej znano, ali je mesto začnolo goreti zavolo obstrelavanja, ali so je pa zažgali.

Nove indijske čete na Francoskom. Preminoči teden je pripelalo devet francoskih parnikov nove indijske čete na Francosko, zadnje dneve pa pali dva parnika. Tej indijski vojace so zdaj viditi v dobrom stanji, dvoji se pa, či bodo mogli premagati zimo, zato ka so nej včeni k tak ostroj zimi, kakša vlada na Francoskom.

Boji pri Iseri. Nemci so se pri Iseri odmeknoli z bojne črte na dva kilometra nazaj. Včini so praj to zavolo zdravstvenih ozirov, zato ka je močvarnato ozrajče vojakom jako škodilo na zdravji. Zdaj so zavzeli ešče močnejše postojanke.

Strah pred nemci na Angležkom. Angleži se jako bojijo, či bi nemci vtegnoli napadnoti njuvo državo, zato so spravili v Angliji 300.000, na Skotskom pa 250.000 vojakov, ki so zmirom kredi, ka odbijejo nemške napade.

Nemški casar zbetežao. Casar Viljem, ki se je povrno z ruskoga bojišča, je zbetežao. Mogebo ostati več dni v posteli, zato ka se je prehlado, pa dobo tudi trešliko. Zavolo toga pa nemre včasi potovati na francosko bojišče, kak je nakano.

Japonski naglejüvačje v Carigradi. V Carigradi so prijali sedem japoncov, ki so osumleni, ka so naglejüvali.

Türki zmagajo v Perziji. Z Carigrada se poroča, ka so türki vdrlí v Perzijo pa so zaseli mesto Savtahbolak.

Anglija se pripravlja na napad na Dardanele. Anglija šče napadnoti Dardanele. Pred vñodom v Dardanele je 40 angležkih pa francoskih ladij pripravljenih za napad. Zadnja poročila pravijo, ka se je napad ponesrečo pa so zato odplavale vse te vojne ladje od Dardanel.

Perzija želej ostati nepristranska. Perzijski šah je v zbornici izjavo, ka šče obdržati njegova država nepristranost. Türki so namreč želeli, ka bi se perzijci pridružili k njim.

Razmerje prebivalstva med nami pa med našimi sovražniki. Rusoskoga prebivalstva je 180 milijonov, francozov 40 milijonov, angležov 45 milijonov, japoncov tudi 45 milijonov, belgijcov 5 milijonov, srbov 4 i pol milijonov pa čarnogorcov blüzi pol milijona. Nas avstrijcov i vogrov je 50 milijonov, nemcov pa 60 milijona. Nas abojih je potakšem 110 milijonov, naših sovražnikov pa 320 milijonov. To je razmerje med nami pa med našimi sovražniki.

Sveti Oča za premirje ob božiči. Z Rima se poroča, ka je Sveti Oča meo želo, naj bi se boji ob božiči za eden teden dni stavili. Zavolo toga je dao pozvedavati pri vojsküvajočih se državaj, ka bi na to pravile. Edno zadnje poročilo pravi, ka so rusi to premirje odklonili.

Slovesnost v Crensovcih.

Düšo do nébe nadigävajoča, srce z radostjov i nebeskov tolažbov najünjävajoča slovesnost se je vršila v Čerensovcih od 8- de 16-ga decembra. Obhajala se je desetletnica obstanka Marijinoga lista i pobožnost za zmágo naše vojske. Velikanska cerkev se je svétešnje obleka; venci božajo oltare, podobe, stené. Posebno krasen je Marijin oltár, iz šteroga se podoba Prečiste mило smejé na verno jezero-jezérno svojo dečico, štera jo sé dnéve obiskat prišla. V belo oblečene deklice, kotrige Marijanske i cehske družbe svetijo vsaki dén pri slovesnih zornicaj i pri večesnicaj. Jezeri prihajajo vsaki den v církev jo natlačijo i odhajajo ž njé v procesiji iz vsake občine, ešče iz sosednih fár. Vreli govorniki slavijo Marijo i jezeri je pazlivo poslušajo, da skoro je čüti vsakoga srca bitje. V církví i zvüna njé se pa sliši Marijo slavéča, dičéča popevka, štera do nébe kipi, po sveti širnóm se razlega i nešteto stojezerokrat izgovorjena sveta reč „Marija“ pride pred Marijo v zahvalo za Marijin list z pobožnov prošnjov naj zmaga Prečista Mati popolnoma nas ka mo vsi njém; naj zmaga pri Marijinóm listi, naj zmaga v tom strašnom boji. I to je vsaki dén tak bilo v celoj osmini. K sklepi je pa molba bila oltárskoga svestva, darüvanje Mariji, spómin pokojnih naročnikov i vojakov, zahvalne reči i sküpnó obhajilo za razširjenjé Marijine česti med slovenskim lüdstvom. Tak lepo i genlivo je

bilo vse, ka nam joč sili, če samo mislimo na to pobožnost. Obsirno bo to vse popisano v Marijinóm listi. — Teliko po ešče zato omenimo, ka procesija 8-ga večer držana, je v lepoti i pobožnosti prekosila vso naše vüpanje. Po govori, šteroga je držao Klekl Jožef, vrédnik Marijinoga lista, se je zdignola na lepo okinčanóm prestoli Marijina podoba, štero so nesle pobožne deklice iz hiš, kje májo Marijin list, obdáli so jo pa šintelje Marijinoga lista z belin šlárom prek po ramaj, z rožnim šopkom na nádraj i z gorečov svečov v roki. Pred i za Marijinov podobor je šlo do 600 v belo oblečenih deklin z gorečimi svečami. Zatóm so prisli dühovniki za njimi ženski pred njimi moški spol v tak velikóm števíli z gorečimi svečami, ka so ti zádnji pobožni verniki ešče nej bili mogoči vsi z církví priti, kda so se prvi že nazaj proti njej silili, pe je veliki ovinek delani proti farofi-i vredništvi Marijinoga lista. Miglajoce svečice, jezernimi iskricami so venčale pobožne molitve i pesmi, štere so slavile Marijo. Molitev i pesen se je preminjävála po celoj poti iz pobožnoga i požrtvovalnoga srca, ár po blatno poti je tlačilo z tém prepričanóm lüdstvo, ka z tém vekšo hvalo dá Mariji za njéno veliko dobroto, ka nam je sprosila pred desetimi letami Marijin list, i reč pomoro našoj mi Marijin list, i več pomore našoj lüboj domovini, našim drágim vojakom, Vsako oko je bilo rosnato od genlivosti i tak glédalo mило podobo. Marijino, k šteroj je celo srce zdihaveli: Marija pomagoj nam; Marija po magaj nam! Pro procesiji so bile slovesne večernice. Cela slovesnost je dve vüri trpela. — Predge so držali vosnuni vsi slovenki dühovniki iz sosednih far. sklepno Bassa Ivan pleb. z Bogojine, bivši vrédnik lista pa v nedelo iz železne zupanije Horvat Jožef, plebanoš Martjanski, bivši črensovski kaplan.

V tork večer je lüdstvo slovo vzelo od Bl. D. Marije i razislo po celoj slovenskoj krajini z tem močnim nakanenjom na svoj dom, ka Marijinoga lista na zapüsti, ka ostáne za vsikdár popolnoma Marijino ostanó. Vsredo vté namen se je za družilo pri svetóm obhajili z njením Božím Sinóm, naj po njej postáne i ostáne vekomaj Jezušovo.

Glási.

Dári na ranjence. Luthar Štefana žena z Žizkov slive; šolska deca z Žizkov jagodovo listje; Žálig Anton z Čerensovec 20 fil.; Stolna družba z Čerensovec 84 filerov; Hozjan Marija z

Žižkov 20 fil.; naši vrli slovinci z *Bridgeporta* 622 k. 21 filerov, vkup 623 k. 45 fil. Cela svota dozda nabrána 1085 k. 79 fil. Jagodovo listje odposlano v Budapešt na vojno ministerstvo, slive i obleka v Kanižo za ranjence, penezi pa vloženi v Beltinsko hranilnico za naše sirote. Vsem povrni Srce Jezušovo!

Zgube 20-ga domobranskoga (honvéd) pešpolka. Z častnikov je mrtvih 11, ranjenih pa 29; iz moštva je mrtvih 136, ranjenih pa 1139. Vnogi naših vojakov slišijo v té polk. Iména objavimo dnes.

Ranjenci v Monoštri. V Monošter je pred preminoci teden z nova prišlo 53 ranjencov.

Dnevni tát. Na Židova pri Sommeri je 2-ga t. m. vudné hodo tát i vkradno 160 koron penez v hiži vün z lade. Pri goritrganji dver se je tát mogao raniti ár dveri i pod je vse skrvávo; iz toga se lahko sosledi dober ftič.

Cena določena živeža. V Zala županiji pšenica 37 k, žito 29 k, ječmen 24 k, kukorica 21 k. Mela pšenična 61 k 98 f, — 58 k 28 f, — 43 k 44 f, 45 k 14 f. — Ržena mela 39 k 24 fil, ječména 37 k 87 f, kukorična 30 k 45 f, krumpli nova 80 koron po metercenti.

V županiji železnoj (Vasm.) je pa sledéča cena: Pšenica 40 k, žito 32 k, ječmen 26 k 50 f, sūha kukorica 26 k. Pšenična mela 67 k, — 63 k, — 46 k 96 f, — 48 k 80 f, — ržena 43 k 30 f, 41 k 82 f, kukorična 37 k 70 f po metercenti. Ki više té cene odsebmaj kje kaj kúpi má pravico ešče za polletá svoje više dáne peneze názáj zahtevati. Sodnija njemi je osodi vsakojáčki.

Kaj prosita dvá vojaka od naših lūbih čtevcev? Iz Esztergomskoga tabora nam pišeta Rajnar Imri z Bakovec, pa Kornhaizer Alojz od Sv. Jürja, kabi vi drági žtevci molili za njidva, ka srečno prideta ali na svoj zemelski, ali pa v nebeski dom. — Mi pa iz srca radi poslūhnemo, drági vojáki, vaše mile porošnje i bomo goreče molili i priporačali molitev za vás. Ne mogoče je, da bi prejšla dúša, štera v molitvi išče pomoči, da je Jezus pravo „Prositi i dobite.“

Pobožnost za zmágo se túdi oprávla že dúgši čas na Tišini po zaodverčakaj. Po pobožnosti dobijo vkúpsprávljeni blagoslov z Nájsvetejšim.

Naši zevzétniki. Več nasih slovincov je vlovle nih v boji i nešteri so, kak nam z Beltinec glasijo v Srbskom, drūgi pa, kak nam z Tišine glasijo, na Ruskom. Ti zevzétniki so tam od net poslali namreč že pisma domo, štera

skoz Svicarskoga se smejo semotama pošilati!

Zavitke v Amerike je páli slobodno pošilati. Na pošti se zvedi pod šterimi pogoji.

Nova vogrška lekarna (apoteka) se je odprla v Belgradi, šteroga so naši srhom odvzeli.

Marijini listi meseca decembra toga leta i januara novoga leta bodo v krátkom do rok dáni, če le mogoče pred novim letom, drágim náročnikom. Da so naši tiskárj većinoma na bojišči, delo po mali nepredūje, prosimo zeto vas, potrpite eno malo.

Ranjeni so: poleg popisa o zgūbaj od 71—75-ga lista sledéci iz našoga krája:

Šiftar Gésa, Berke Mihál z Šalovec. Lončár Števan z Doleneč, Pap Števan z Brezovec, Pintarič Matjaš z Martjánec, Rogač Jožef z Fúxlinec, Baksa Jožef z D. Lakosa, Bot Jožef z D. Lakoša, Bico Janoš z D. Lendave, Čavničar Jürj z Štrigove, Cigan Martin z Belotinec, Döring Fr. i Gospod Mihál z D. Lendave, Dūh Števan z Melinec, Gáli Št. z Dobrovnika, Geder Leopold z Skakovec, Horvat Ignáci od Lipe, Kralič Jakab z Srdišča, Kolmanič Mihál z Gibine, Luther Jožef z Srdišča, Majcen Aleksij z Srdišča, Maučec Janoš z Gančanj, Marošič Andraš z Melinec, Nagy F. z D. Lakoš, Santek Štefan z Gančanj, Škerget Štefan z Čeronsovec, Smej Martin z Adriánec, Smej Števan, Törnár Martin z Čeronsovec, Varga Ferenc, z Dugevési, Varga Mihál i Vučák Števan z D. Lendave, Zadravec Števan z D. Lendave, Zadravec Števan z Brezovica, Žalik Št. z V. Polane.

Kde ležijo naši ranjenci? Poleg poročil o ranjencih od 115-do 130-ga lista je z našega kraja:

Kovač Janoš z Poznanovec v Linz-Uhrfah-i; Benko Janoš v Munkács-i; Kociper Matjaš z Gomilic v Pardubitz-i; Kavaš Peter v Pardubitz-i; Bohar Sandor z Lucove v Bad Darkau-i; Cigan Béla 48. M. G. bl. 3. streljen v prsi, v Sulyin-i; Čisar Franc z Štrigove, streljen v levo roko, v Bad Darkau-i; Cifer Štefan z Vuče Gomile, v griži, v Brünni; Horvat Jožef z Moravec v Brünni; Novák Pavel, 48 p. st. 4. streljen v prsi, v Sulyin Han-i; Ošlaj Anton 48 p. st. 4. ztrelien v prsi, v Suly Han-i; Ružič Jožef v Brüni; Šiftar Štefan odstreljen pravi kazač, v Kremsier-i; Bence Alojz z Domajinec v Brünni; Cipot Jožef z Martjánec, v Sobati; Flisar Janoš z Polane, v Debreceni; Horvát Ladislav, 83 p. st. 3. v Tarnobrzeg-i; Horvat Štefan 83. p. v Tarnobrzeg-i; Kolman Štefan 83. p. v Tarnobrzeg-i; Novak Franz, 83. p. v Tarnobrzeg-i; Rituper Jožef, 83. p. 13. st. streljen v pravo nogo, v Res, Spit. 25. Ranko Štefan, 83 p. 6. st. obeležo, v Tarnobrzeg-i; Vujec Janoš, 83 p. 13. st. streljen v levo nogo, obeležo, v Tarnobrzeg-i; Bot Pavel z Dobrovnika, v Pečūhi, Györköš Janoš, 83 p. 5. st. v Troppau-i; Hozjan Marko z Gumilic, streljen v pravo bedro, v Pečūhi; Káfer Franc, 83 p. 2. st. v Troppau-i; Kūzma Franc z Gederovec, streljen v levo roko, v Iglau-i; Marič Leopold od Sv. Jürja v Iglau-i; Mitnjek Franc, 83. p. 11. st. streljen v levo nogo, v Troppau-i; Peter Štefan, B. p. 5. st. v Troppau-i; Sobati Jožef z Gančanj, streljen v lice v Pečūhi; Zavec Šte-

fan z Kūstanovec, prestrelje na leva roka, v Iglau-i; Črpnjak Mihál z Moštjanec, streljen v pravi srednji prst, v Bad Mühlacken-i; Rác Mihál z G. Sláveč, obeležo v Krakovi; Sošterič Jožef z Gibine streljen v Veszprém-i; Benko Karol 83. p. st. 12. obeležo v Trenčén-i; Benko Ludovik 83. p. 6. st., v griži, v Trenčén-i; Drvarič Mihál 83. p. 5. st. streljen, v Grádci; Guttman Franc, 83. p. 11. st. v Eggenberg-i; Gjürec Jožef 48. p. 5. st. v Gráci; Lončar Štefan Bp. st. 1. v Trenčén-i; Tkalec Janoš 48 p. 15. st. v Grádci; Gombóc Franc od Sv. Jürja v griži, v Mährisch-Schönberg-i; Kūčan St. z Sobote v Mähr-Schönberg-i; Ficko Vencesláv 83. p. 7. st. v Brünni; Gomboc Pavel z Fúkslinec v Brünni; Novák Ludovik z Kūstanovec streljen v levo nogo v Brünni; Šiftar Ferenc z Brezovec, streljen v obe rami, v Soboti; Söber Mikloš z Lukačavec v Jägendorfi; Maček Jožef 83. p. obeležo v Munkacs-i; Fujs Štefan z Prosečkovési streljen v Brüni; Bedič Karol, 83. p. 12. st. v griži v Kagan-i; Miholič Iván z Túrnišča, ranjen v poste prave roke, Zver iz Velike Polane ranjen v levo roko na laktom, Pörš Aleksander z Vuče Gomile ranje pravo roko in v glavo, Laki M. z Velke Polane vsi stiri je v Eggenbergi pri Grádci; Cifer Peter z Prosenjakovec, v Soboti; Ficko Števan z Vidonec, v Soboti; Smodiš Janoš z Stanjovec, v Soboti. Vsem daj Srce Jezušovo potrbežljivost i ozdravljenje popolno.

Mrtvi so: Kūhar Štefan Gombóc Janoš iz Vučegomile. in ženir; Kūzmič Jožef 83. p. 10. st. mro v Krakovi 5-ga oktobra; Fujs Janoš Hebar z Prosečko Vési mro v Špronišinkovič Štefan 48. p. streljen v črvo mro 17-ga oktobra v Sulyin-i pri Zvorniki. Srce Jezušovo njim daj večni mir!

Pismo enoga našega sorojaka od vojakov. (Zahvalim se v imeni vseh onih, ki so z menor šli.) Dragi naši stariši in vsi sorojaki! Čas, vsteram smo se mogli od vas posloviti, je malo žalosten bio za vas in túdi za nas; nego naše mlado junaško srce nam je davalo moči, da smo se drzni držali, če ravnoč je včasivčas, skuza prišla med ozimice in nam naše lesketoče gledelice pakrila. One misli se nas najbolje oprimala, da smo tak mladi, 20 let stari, i se že moremo od vas posloviti. Nego ona zvišena misel: *rešiti domovino*, nam je davala srčnost. Veseli in z vriskanjem smo šli od vas, tak če bi na gostivanje šli. Túdi železniški opravniki so tak prijazni bili, da so nas za te čas ne pitali za karte, nego šenkali so nam celo pot. Tú vkasarnaj so nas počokale puške in topovi, šteri so naši vsakdenešnji prijatelje. Dobro se nam godi in se veseh vadimo one potrebne voje, štere naši predstojniki od nas želejo. Že komaj čakamo oni čas, da túdi nas na bojišče pošlejo. Bog prinesi onovoro! Za domovino in pravilo naj teče naša mlada krv. Naš svetli katoličanski kráó Franc Jožef I. naj živ! Mi smo pripravljani da za Njega in za vás, drági vojaki naše življenje damo. Mi ne idomo v bojno, da bi sebi kaj dobroga spravili, nego vam, ki zdravi in veseli pa živi domá ostanete. Zato vas pa samo to prosimo, ostanite pobožni doma in molite za nas, da nas bo Marija ped svojim plaščom varūvala. Če pa neprijateljska krugla zadene naša mlada junaška srca, naj nam bo Marija vodnica iz tega sveta, v nebeski raj. — Mi vero prava branimo damovino i vas, vi pa molite za nas. Z Bogom! Na veselo so videnje! Vojak Vogrinčič Anton, (iz Cankove).